ცნობის ფურცელი

№ 1823 | ხუთშაბათი, 30 მაისი | 1896—1902 | ყოველ-დღიური გაზეთი | № 1823

ბაზეთი ღირს: წელიწადში—6 მან., თვეში—75 კაპ., ცალკე ნომერი—3 კაპ., ფასი განსაზღვრულია: ჯველისპირის ტრანსპორტ. „ამერტიით“ პირველ კვეირაზე—1⁰ კ., შეორეზე—5 კაპ. ბელის-შოწერა და დასაბეჭდი განცხადებანი მიიღება: „მოამბე“-„ცნობის ფურც.“ რედაქციის კონტორაში ქაჩის ფიდ ქუჩაზე, № 27 და ქ. ბათ. ქართველთა ამხანაგობის კიოსკში (ქალაქეთის ბაღისპირას).

ხელ-მოწერილი წერილები არ დაიბეჭდება.—დასაბეჭდად წერილები რედაქციის სახელობაზე უნდა გამოგზავნილ.—პირადაღ მოლაპარაკება რედაქციისთან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმეის ბ გარდა, შეადილს 11—1-ლ საათამდე.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Цнобисъ-Пурцели“-„Моамбе“. ტელეფონი № 372

ყოველ დღიური გაზეთი
„ცნობის-ფურცელი“
სურათებიანი დამატებით

1-ლ ივნისიდან წლის დამლევამდე ტფილისში დარიგებით და ქალაქგარეთ ვეგზავნით (რუსეთის იმპერიაში) ღირს **4** მან.

ადრესი: Тифлисъ, редакція «Цнобисъ-Пурцели» (Большая Ванская ул., домъ Мартирузова).

„ქართულ დრამატიულ საზოგადოების“
ვაქვეყნებთ აგზნების, რომ იგი ჭნობნის

ოჩნ პრემიას
200 მან. და **100** მან.

ქართულ დრამატიულ ნაწარმოებთა დასაგლილოებლად.

პრემიის პირობები შემდეგია:

1) საპრემიოდ წარმოდგენილი პიესა უნდა იყოს ორიგინალი, დაუტრამპავი და ცალ-ნაზე დაუდგმელი.

2) პიესა უნდა შეიცავდეს სამ მოქმედებაზე არა ნაკლებს.

3) პიესა უნდა გამოიუზავნოს „ქართული დრამატიულ საზოგადოების“ გამგეობის სახელზე რაიმე დევიზის ზედ-წარწერით; პიესასთან ერთად უნდა წარმოდგენილი იყოს დაბეჭდილი კონვერტი, სადაც აღინიშნება ავტორის ვინაობა და ადრესი.

შენიშვნა: კონვერტი გაიხსნება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც პიესა ცნობილი იქნება პრემიის ღირსად.

4) პიესის საპრემიოდ წარმოდგენის ვადა თვითეული პირველის ოქტომბერის 1902 წ.

5) „ქართულ საზოგადოების გამგეობის“ ორის წევრის განმავლობაში განსაკუთრებული უფლება აქვს პრემიით დაჯილდოებულ პიესის წარმოდგენის სცენაზე.

6) დაჯილდოებულ პიესის ავტორის მიეცემა ჰონორარად თითოეული წარმოდგენის მთელის შემოსავლის 5 პროცენტი.

7) შეიდეგი პიესების კონკურსისა გაზეთებში იქნება გამოცხადებული. (ნ. 0—3)

ტფილისის
კერძო სამკურნალო
ჰოსპიტალი გ. ბ. ლ. ბ. ნ. ი. ნ. ი. ს.

ჰოსპიტალში იღებენ ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა

ექიმები:

ა. ი. ფიჩხანაძე—ქირურგი სწყვდიანის 8—10 საათებში.

მ. ა. გედევანიშვილი—ნერვების 9—10 საათებში. საშინაოში, ხუთშაბათს და შაბათს.

ს. ნ. მაღალაშვილი—შინაკის 10—11 საათებში, ხუთშაბათობით და ხუთშაბათობით.

ი. ა. აბაკელიშვილი—კანების სნეულებანი 10—12 საათებში.

ძ. მ. ელიოზიშვილი—შინაკის და ბავშვების 11—12 საათებში.

ა. ბ. ბებუროვი—ფეტკის სნეულებანი, ორშაბათობით, ოთხშაბათობით და შაბათ-კვირაში 12—1 საათზე.

ფ. ა. გედევანიშვილი—შინაკი, ნერვების და ჭაობის ელექტრონით 12—1 სა ათ.

ს. მ. ავაკიანცი—საფიზიოლოგიო, ენების და საშინაოში 1—2 საათზე.

ს.ნ. ალ. ბოკინო—ხორკლის ორშაბათობით, ოთხშაბათობით და შაბათობით. 1—2 საათზე.

საათობა:

ი. ნ. თუმანიშვილი—ფეხ-ის სნეულებანი 5—6 საათზე.

მ. ი. იანიშევი—ყურის, ყელის და ცხვირის. 5—6 ს. კვირაობით 12—1 ს.

ა. ს. მაღალაშვილი—შინაკი ბავშვების და ყველაზის ავრა 5—6 საათზე. (ბაყრად-ავიერი და ბაქტერიოლოგიური კაბინეტი).

ს. მაღალაშვილი—კვირაობით, 10—12 საათზე.

სამკურნალოს ჭას ხმირად ათვალიერებენ.

ფასი რჩევისა და დარიგებისა 60 კაპ.; ოპერაციები და ჯიროტები—პრანტებით.

ადრესი: ქუჩა, სადგომიდან ზემო ჭაზე, სახლი სააფთიაქოსი, № 21. (ფორანგების ქუჩიდან პირდაპირ). ტელეფონი № 374. (ჩ.)

ბეგია
ვ. გ. ლიმონი

ცხოვრობს სოფელში ქუჩაზე, სახლი მარზოევისა, № 34, სადგომი თ. ანდრონიკაშვილისა, სოლარის სასახლისპირად რიგზე. (0—11)

ექიმი

ალექსანდრე ეფიმოვის ძე

მაღალაშვილი

იღებს ყოველ-დღე შინაგანების და საბავშვო სნეულებით ავადმყოფებს დილით 12—2 საათამდე და საღამოთი 4—5-მდე მოიღებს ადრეთვე საკუთარ: ქინინის, მიკროსკოპიით და ბაქტერიოლოგიურ გამოკვლევა. ფაროლ-შეფლების ქუჩა, № 40, თეატრების სახლი.

საზღვარ-გარედ

ინგლისი. მოუხედავად კოკაბერული წეიმისა, 4 მაისს, მთელი მოგადნი ლორდ-მერის სასახლის წინ, ლონდონში, სდგა უო ხალხით. ყველა იმ ბზრისა იყო, რომ სწორედ ახლა, მეფის დაბადების დღეს, გამოკადებენ ზვის შეკრის ამბავსაო. დიდი ხანი არის მას აქეთ, რაც ივივე ბრძო ამდგი მოეფიქრე სისხლის ქიქით გატკბეული სამხედრო ცეკვის უფლიდა. ამ ბრძოს სულის მდგმარეობა მაშინ სწორედ სასრულყოფილებაში მოიყვანება ყველას, ვინც მაზედი პატივისცემით უყურებდა ანგლო-საქსონთა რასას, როგორც პოლიტიკური თავისუფლების მქადაგებელს. ახლა კი ეს ბრძო გადაიქცა თავისი გულ-კეთილობით. ოქტენ აქ ყველა გიივიენებით ომის წყურვილით სავსე სიტყვებს, რომელნიც ჯერ კიდევ პოლონენ ადგილს ზოგიერთ „პატრიოტულ“ გაზეთის ფურცლებზე. ეი ერთი ნიშანი ცივილიზაციის, რომლისაგანაც წყალი წუხწუხით ჩამოდის, და ჰყვირის: „ჯენტლმენებო, გაუმარჯოს მეფეს!“ და ბრძოც ურას იძახის. შემდეგ იგივე ორატორი იწყებს: „გაუმარჯოს ჩვენ მომავალი მეფობის (ბურებს), რომელნიც დიდი ხანი არ არის, რაც ჩვენი მამაცი და სახელოვანი მტერნი იყვნენ!

„ვაშა, ვაშა!“—ყვირიან პასუხად. როგორც პატრიოტულ სატირნალების დროს, ახლაც გამოძერნენ სიიდანღაც ბძრანჭულ-დაბრანჭული, გასიებული ჯენტლმენები ბარიტონით, ღოროტორებით, არახნინებით, ფჩრშვანის ბუმბულით შემკულნი, ცოცხებით, ჭრიალებით და სხვ. ბრძო გაფეიცებით ტაცების ყველა ამას და ირითად, რომ გადაიხადოს ზვის შეკრის დღესასწაული.

ზვის შესახებ „ტანდარტ“-ი თავის მოწინავე წერილში გაზვიადებულ ქებას არ უძლევს ბრიტანელს „ძლევამოსილ“ ჯარს, და თუ ღირსეულს მიუწყვეს მის მოქმედებას, იმავე დროს არა ერთხელ იხსენებს ბურების სიმამაცეს, მათ უშვალოთაო ბრძოლას. ბრიტანიის და საკოლონიო ჯარს პირველად შეხვდა ასეთ მოპირისპირესთან ომით. გაზეთი იგონებს, რომ ომი აღუდა შედარებით უმნიშვნელო. საბაბთა გამო და დასძენს: რაც უფრო შეიტანენ წინებდნენ ინგლისელები მათ წინ გადაშლილ საკითხის სიღრმეს, ე. ი. სამრთო ავრიკის ახალ საფუძველზე მოწყობას, ისინი მით უფრო ამცირებდნენ სასტიკი გაღდაწყვეტილებით ომის მოლოდნე მოყვანის შესახებ. იმ ტკივილს, რომელსაც ინგლისის ერი ამ სამი წლის განმავლობაში ეწვნა, სამხედრო ისტორიაში პრეცედენტი არა ჰქონიათ. გაეროვნებამ და შეიპიმპამ, რომელიც ჩვენ ამ დროს განმეცადნიო გამოვიარეთ, უფრო გაგვაძლიერა, შეგვაკეთილშობილა და უფრო ღრმად შეაგენინება ერთგული ერთობის გრძნობა, გვამაღლება მოყვარების და მტრების თვალშიც. გაზეთი გულშეყრილად დარწმუნებულია, რომ რაც უფრო იშლებოდა სამხრეთ-აფრიკის დრამა, სამხედროკართ იმდენათ უფრო სასარგებლოთ აზრს ადგენდნენ ინგლისზეო. უკანასკნელმა ნამიგმა ის უფრო მეტი ზნიშნელოვანა მიანჯი ინგლისის საერთაშორისო კონცერტზეთა.

ბურების საგმრო მოკმედებაო,—ამბობს შემდეგ იგივე გაზეთი,—მათ უფრთხოა სამხედრო სახელო, რომელნიც შემთხვევან აქცია მეომრებად და რომელნიც არა ერთხელ ობორეულებენ ომებში გამოცილი რეგულიარულ ჯარის ღენერალებზე,—ყოველი ცხე დამიება ავრო-ინგლეზების სამეცნიერულად ბენეირი მომაელინა, რომელიც ბრიტანელის დროშის ქვეშ მათ მოელინა. სამხედროო,—ამბობს გაზეთი,—ჭვანად სანუკვე შემოდო შეგვიძლია ვთქვათ, რომ თუ ჩვენ მორჩილებამდე მიეიყვანეთ ეს მამაცი ხალხი, თუ ჩვენ მათ დაგოუყოფილებით წვეთრეთ, სამხედროდ შეგვიძლია მათ მრავალ-ვეარი კომპეტრაცია ვუძლეთ ნათო.

ახლა, როდესაც ბრძოლის სიმწარემ გაიარა, ინგლისელები ქეიფ-განწყობილებას გრძნობენ ბრძოლებულთაგან და დარწმუნებულნი არიან, რომ ბურები მტრად აღარა ჰყავთ. დღეიდან ბურები მათ თანამემეგულენი ხდებიან ტ ინგლისი მზადა ისარგებლოს მათი დახმარებით სამრეთ აფრიკის ჯრილობათა გასამთელებლად და ურთი-ერთ შორის ბრძოლის მოსასპობლად. ბურებმა უნდა მშვიდობიანობის საქმეს მოახმარონ ის გასაკარი თვისებანი, რომელთაც მათ პატივისცემა მოუპოვეს ინგლისის მხედრობის შორის. ამ ვვარის მეგობრული ზრახვით, სამხრეთ აფრიკა მალე დაიკავებს პირველ ალაგს ბრიტანული კოლონიათა შორის. გაზეთი ურჩევს ინგლისელებს, თავი შეიკავონ გარამატებულ სახარულის გამოცხადებისაგან, რაც შეურაცხყოფილია დამარცხებულთათვისო.

ახალი ამბავი

◆ ჯერით. შორის წერა-კითხვის გამარცელებელის საზოგადოებამ ხალხში წიგნების გასავრცელებლად საკრიველოს სხვა და სხვა ქალაქებში ჰკუზი ავენტები, რომელთაც ყოველ წლობით ეგზავნებათ სახოგადოების გამოცემანი. ამ ავენტების უშტებისობა ძალიან გულისკიდა და გაუგებელ თვით ნებობით ეძლევა სამჭიხ ტ სახოგადოებას; ზოგს მათგანს 1000 მან., ზოგს 500 და ზოგსაც 200 მან. წიგნები გაუყიდიათ ამ კეთილი ფული სახოგადოებას გამგეობაში ჯერაც არ წარმოუდგენიათ. მთელი ვალი აღნიშნულ პირებზე ამ 1902 წლის 1 იანვრისთვის ყოფილა სულ 3810 მან. ამ დღეებში „ქ. ქ. სახოგადოების“ გამგეობის განკარგულებით სახოგადოების მდივანმა ბარათები დაუგზავნა აღნიშნულ პირთ რაც შეიძლება სჩქარად წარმოუდგინონ სახოგადოებას მისი კეთილინი ფული. სახოგადოებას უკანასკნელ წლებში რამდენიმე ფრიად საყურადღებო საქმეები აქვს წამოკეთებული, რომელთა განხორციელება აუცილებელ საჭიროებად შეიქნა, მაგრამ საშუალებათა სიმცირე უყოლოდ აბრკოლებს. არ შეგვიძლია არ გორემთა არ მოვგაოთ სახოგადოების მოვალე პირებს, რომელნიც არა-თუ არ უნდა აყოვნებდნენ კუთვნილის ფულის გამოგზავნას, არამედ თვითოეულ მოვალეენ არიან დაბძარგბა აღმოუჩინონ ამ სიმპატიურ სახოგადოებას.

◆ დღეს, 30 მაისს, დანიშნულია **საგანგებო სხდომა**, რომელზედაც სხვათა შორის, უნდა განსინილონ ქალაქის ამ მიმდინარე წლის გასაღების ხარჯი-აღრიცხვა გამგეობისა და სათანადო კომისიის მოხსენებასთან ერთად რამდენიმე შესაფერ-გასაკეთებელი ტატრების შეცვლის შესახებ; სავალდებულო დაფინანსების ქალაქის სახლების ახლად დაწინაურის შესახებ; ნიხრი ქალაქის მეურნეობის, მეთოროვნო და სხ. შესახებ. სულ სამჭოს განსახილველად აქვს 22 საქმე. ოთხჯერ ზედიზედ სამჭოს სხდომის გადადების გამო მრავალმა სარჭაო საქმეებმა მოიყარა თავი.

◆ **გორიდან** გვწერენ შემდეგ ამბებს: 27 მაისს, გორის მაზრის თავდა-ბაზ. წინამძღოლის, თავ. გ. ა. ბაგრატიონ-ოველიდოვის თავ-მჯდომარეობით მოხდა ქართველთ მემამულეთა კრება, რომელზედაც განხილულ იქნენ სამოყანი ადგილების გაწყვეტების საქმე. ეს ფრიად სანატრელო საქმე დაიწყო ამ 30 წლის წინად ტფილისის გუბერნიის სადაც-ლო საქმეთა საკრებულოს ინიციატორობით, მაგრამ დღეიდან არავითარ პრაქტიკული შედეგი არ მოპყოლია მას. სამწუხაროდ, გორის კრებასაც ეს იღბალი ხვდა და აქაც არა გამოვდა-ნა. დამწყნე პირით დაიდგინეთ მეორე კრება მოხდა 28 მაისს ქ. ტფილისში გენერალ-ადიუტანტის ი. ე. ამილახვრის თავმჯდომარეობით და, როგორც გაღმოგვცნ, ტფილისის კრებასაც გაიწერებია საქმის რიგიანად დაბოლოება. სასურველია ამ საქმის გადაწყვეტაში მონაწილეობა მიიღონ საკეთილოდ დაწესებულებებმა, საზოგადოებებმა და მკოდენ პირებმა და რაც შეიძლება დაჩქარონ მისი დაბოლოება.

◆ ახლა ეს პირნათლის მოსაგლის კარგი პირი უნდა ჯერ-ჯერობით, თუ სტატიამ ან სხვა რამე სტატიურმა უბედურებამ არ დაანაზინოს. ყურადღება და ხელიც-ხელის მოსაგლი კი სიკეთეებისა და ჯინების გამო ძლიერ ცოტა იქნება.

◆ ცვრას, 26 მაისს, სამოლიბროს მიდამოში სოფ. კეხის მცხოვრებებმა სასიკეთილოდ სცენეს ძმა. ვ. გიორგი და ვერა მამალხებებს და ორს მათ მოურავს გლეხ დავით ტაბაგარს. ერთი გლეხთაგანი მშინვე გარდაიცვალა.

◆ გუშინ, 29 მაისს, კავკასიის მთავარმართებლის კანცელარიამ შეატყობინა კავკასიის სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების სამჭოს, რომ ამხანაგად მისის შეამდგომლობისა, სამეურნეოის კვლეშერდომი გასტრ ეფიციანი სასოფლო-მეურნეობის განვითარების საქმეში მოღწეულობისთვის დაჯილდოებული იქნა უმაღლეს მთავარმოსაგან 50 ან ნაწ მე-8 ხარისხის ორდენით.

— სამშაბათს, 28 მაისს, ქალაქის თვის მოადგილის შესრულებისა და ქალაქის გამგეობისა და სათვისნო კომისიისა, რომელიც ზემოთ აღნიშნული ქალაქის კომისიის 1902 წ. 29 მარტის №-ით დადგენილებით დაინიშნა, ქალაქის თვის განსაცხადო, რომ უნდა მიეცეს ის ფორმები

ნათესაობას. ჩვენ თუ გვინდა ამაზეც ლაპარაკი ისე ზედმეტად არ ვიქნებით. ამიტომ კი სანიმუშოდ ვიტყვით, რომ ამ ბოლო ხანებში ერთ-ერთ ქალაქში ერთ ოჯახში ორი ქალიშვილი ცხოვრობდა. ერთი მათგანი ოცდაათ წელს გადაცილებული იყო, მეორე კი ოცდაათ წელს ქვემოთ. ამ ორ ქალიშვილს ერთი ვაჟკაცი ეთხოვებოდა. ეს ვაჟკაცი ამ ორ ქალიშვილს ერთნაირად უყვარდა. ამ ორ ქალიშვილს ერთნაირად ეთხოვებო

უცხოეთის წერილი ამბები

მუსიკის გავლენა ხასმენელების მოთხოვნაზე ანარქიულები წარმოებული ცდები. ახორეტის სასიკეთო ცნობები შეუერთია პარიზის თეატრის ჯურნალ ოპერა“—ს ბუღალტს პატრიარს, რომლებიც ერთს ორიგინალურ გამეორებია დაბეჭდილი:

„ჯერედ ოპერის“ შებეგეულის დაცინისკენ, ვეღარ ოპერის თავისი გავლენა აქვს სასმელ-საქმელის თვისებაზე-ორიგინალებზე, რომელსაც ადამიანი დამსწრენი ითხოვენ ანტრაქტების ღროს. „ფაუსტის“ წარმოდგენის ღროს ეიფის მეტრა სვედენ, ვიღრე სხვა ოპერების ღროს. აზვარია, რომ ვაგნის მუსიკა ძალიან მოქმედებს მსმენელის დასტრეტების ნერვებზე და ძლიერ წყეროვნებ იწვევს მასში. ვაგნერის დიდი შემოსაგალი ოპერის გამოცდილება „ტანჰაიზერ“ შემოაქვს. ლიმონადი წყალით მიღის, შამპანიური ბანსაც ვერ ახერხებენ. სპასეციონერ, არაფერ საქმეს ხელს არ ახლებენ, მეორეხარისხ ოპერებში „პარიკინი“ დიღესწრებიან.

„გეგმარიები“ დიდძალ ვანიტს და ლიმონებს ანიდებენ. ლონისეულს „ლოენგრინ“ და ან „ფაუსტ-რიტა“ ძალიან ასაღებს ფორთოხლებს.

ბალეტის ღროს ფეხიო ვიხარის. ხოლო ვიგნერის ოპერები, მაგალითად, „ზიგფრიდ“ ხაშინელ სალმიანს წარამაგიებენ მთლად სანორის სიგრეშე: ათიგან ათ არავინაც სპას და არცა ხვეშა. ხან და ხან პატეტრთან გაირბენენ მეჩაქერეთი... დილელ—დაწყვეტილები პიანებელის თვალებით. ამით თავდება მეიუეტის წერილები.

ვიდელების მეთაური ასრი თავდება. ვინმე ქალი მარგარიტა დორანტენ ერის გამეთის სწერს თავის ბაასს იმპერატორ ვილელმ პირველთან.

ეს ბაასი მომხდარა ვილიამ ვისბადენის თეატრის ფოიეში ამ დღეს ოპერა „ტანჰაიზერ“-ი მიდიოდა; იმპერატორი თეატრს დანიშნულებას შეხო და დაახლოებით შემდეგი სთქვა:

„ასეთი უნდა იყოს ღმერთების ადგილი დიდა და უმაღლესის ზნეობისა. მხოლოდ ეს, გარდა ამისა, საქმისათვ